

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 7CoCsp/25/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6120298494
Dátum vydania rozhodnutia: 08. 06. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Mária Kašíková
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2022:6120298494.1

Uznesenie

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedníčky senátu Mgr. Márie Kašíkovej a členov senátu Mgr. Františka Dulačku a JUDr. Jany Kotrčovej, v právnej veci žalobcu: EOS KSI Slovensko, s.r.o. so sídlom Pajštúnska 5, Bratislava, IČO: 35724803, právne zastúpený: Remedium Legal, s.r.o., so sídlom Pajštúnska 5, Bratislava - mestská časť Petržalka, IČO: 53255739, proti žalovanému: J. U., nar. XX.XX.XXXX, bytom D. XXX, o zaplatenie 3.502,06 eur s príslušenstvom, na odvolanie žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Námestovo č.k. 7Csp/74/2020-200 zo dňa 13.decembra 2021, takto

rozhodol:

Rozsudok súdu prvej inštancie zrušuje a vec mu vracia na nové konanie a rozhodnutie.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie zamietol žalobu žalobcu v celom rozsahu a žalovanému nepriznal nárok na náhradu trov konania. Vychádzal zo zistenia, že medzi právnym predchodcom žalobcu (H. H., a.s. Bratislava) a žalovaným bola uzavretá zmluva o splátkovom úvere dňa 17.8.2012, v zmysle ktorej právnym predchodca žalobcu poskytol žalovanému úver vo výške 5.000 eur, ktorý sa žalovaný zaviazal splatiť spolu s úrokom 17,90% ročne v mesačných splátkach po 126,08 eur vždy ku 15.dňu v kalendárnom mesiaci počnúc dňom 15.10.2012. Ide o spotrebiteľský úver, preto preskúmal zmluvu z hľadiska, či obsahuje zákonom stanovené náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere. Konštatoval, že predmetná zmluva neobsahuje údaj o dobe trvania zmluvy a údaj o celkovej čiastke, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť. Pokiaľ ide o dobu trvania zmluvy podľa článku III. bod 12 zmluvy úverová zmluva sa uzatvára na dobu určitú, a to až do úplného vysporiadania všetkých vzťahov a takto formulovaný údaj o dobe trvania zmluvy nemožno považovať za dostačujúci pre účely zorientovania sa spotrebiteľa vo svojich záväzkoch vo vzťahu k veriteľovi. Spotrebiteľ nemá istotu či a za akých podmietok teda zmluvný vzťah skončí. Pokiaľ sa týka celkovej čiastky spojenej s úverom, v zmluve je uvedená čiastka 8.763,46 eur a podľa zmluvy má dlžník svoj záväzok splatiť v 72 mesačných splátkach po 126,08 eur, čo predstavuje čiastku 9.077,76 eur. Celková čiastka spojená s úverom je teda v zmluve o úvere uvedená nesprávne, v neprospech spotrebiteľa. Preto zmluva o úvere sa považuje za bezúročnú a bez poplatkov a z vyjadrenia žalobcu vyplynulo, že žalovaný doteraz na splatenie úveru zaplatil sumu 5.877,11 eur a keďže zmluva sa považuje za bezúročnú a bez poplatkov, žalovaný bol povinný vrátiť len istinu úveru, 5.000 eur. O trovách konania rozhodol tak, že žalovanému nepriznal náhradu trov konania, nakoľko tento síce bol úplne úspešný, no v konaní mu žiadne trovy nevznikli.

2. V zákonom stanovenej lehote proti rozsudku podal odvolanie žalobca. Poukazoval na to, že rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci a dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam. So záverom súdu prvej inštancie bola nesprávne uvedená výška celkovej čiastky, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť a že je nedostačujúci údaj o trvaní zmluvy, absolútne sa nestotožňuje. Má za to, že celková čiastka spojená s úverom vo výške 8.763,46 eur je nepochybne správna a taktiež je náležite vyjadrená doba trvania zmluvy na dobu určitú. Poukázal na ustanovenie § 2 písm. g/ a h/ zák.č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch (ďalej len

„ZoSÚ“). Konečná splatnosť bola dohodnutá na deň 15.9.2018 zrozumiteľne. Pokiaľ ide o výšku celkovej čiastky, poukázal na to, že v článku II. zmluvy žalovaný požiadal o poistenie úveru v rozsahu Rozšírený súbor poistenia a išlo o doplnkovú voľiteľnú službu, ktorá nebola podmienkou poskytnutia úveru, v dôsledku čoho podľa § 2 písm. g/ ZoSÚ nevstupoval tento náklad do celkových nákladov spotrebiteľa spojený s úverom. Poplatok za poistenie úveru predstavoval 4,26 eur a v bode 5.5.3 Obchodných podmienok bolo dohodnuté, že výška poslednej splátky bude tvorená zostatkom pohľadávky banky. Teda celková čiastka, ktorú je spotrebiteľ povinný zaplatiť z úveru bola vypočítaná v súlade s § 2 písm. h/ ZoSÚ. Poukázal na rozhodnutie Súdneho dvora EÚ č. 42/15, rozhodnutie Krajského súdu v Košiciach sp. zn. 3Co/232/2019, Krajského súdu v Prešove sp.zn. 17CoCsp/42/2020. Navrhol napadnutý rozsudok zmeniť a vyhovieť žalobe, prípadne vec zrušiť a vrátiť okresnému súdu na nové konanie a rozhodnutie.

3. Žalovaný sa k odvolaniu žalobcu nevyjadril.

4. Krajský súd v Žiline, ako odvolací súd (§ 34 CSP), po zistení že odvolanie podala včas sporová strana proti rozsudku, proti ktorému je prípustné odvolanie (§ 355 ods. 1, § 359, § 362 ods. 1 CSP), bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP a contrario) preskúmal napadnuté rozhodnutie v intenciách § 379 a § 380 CSP a rozsudok súdu prvej inštancie podľa § 389 ods. 1 písm. b/ CSP zrušil a v tomto rozsahu mu vec vrátil na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

5. Odvolací súd musí priznať odvolacej námietke žalobcu, že súd prvej inštancie nesprávne vyhodnotil skutkový stav pokiaľ ide o náležitosť zmluvy spočívajúcej v dobe trvania zmluvy a celkovej čiastke, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť.

6. Z obsahu zmluvy v časti I. článok I. bod 1 vyplýva, že vrátenie dlhu žalovaným bolo dohodnuté v 72 mesačných splátkach, pričom prvá splátka bude splatná dňa 15.10.2012 a nasledujúce splátky budú vykonané vždy k 15. dňu v kalendárnom mesiaci a napokon konečná splatnosť úveru bola stanovená na deň 15.9.2018. Podľa § 9 ods. 2 písm. f/ ZoSÚ účinného v čase uzatvorenia zmluvy, zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru. Z vyššie konštatovaného vyplýva, že zmluva obsahuje jednoznačne termín konečnej splatnosti, a to 15.9.2018.

7. V kontexte na vyššie uvedené odvolací súd poukazuje na novelu zákona č. 129/2010 Z.z. vykonanú zákonom č. 279/2017 Z.z. (článok XII. týkajúci sa zákona č. 129/2010 účinného od 01.01.2019), na základe ktorého došlo k vypusteniu niektorých právnych viet náležitostí zmluvy o spotrebiteľskom úvere uvedených v § 9 ods. 2 zákona, okrem iného aj k vypusteniu termínu v § 9 ods. 2 písm. f) v platnom znení do 30.04.2018 - „termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru“. Dňom 01.05.2018 ustanovenie § 9 ods. 2 písm. d/ zákona na základe novely prijatej zákonom č. 279/2017 Z.z. znie, že zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere. Podľa dôvodovej správy zákona č. 279/2017 Z.z., vypustenie náležitostí zmluvy o spotrebiteľskom úvere bolo nevyhnutné z dôvodu záveru rozsudku Súdneho dvora Európskej únie z 9. novembra 2016 vo veci C-42/15 Home Credit Slovakia, a.s./Klára Bíróová. V zmysle uvedeného rozsudku zmluva o spotrebiteľskom úvere musí obsahovať len náležitosti výslovne uvedené v čl. 10 ods. 2 Smernice 2008/48/ES, a to vzhľadom k tomu, že touto smernicou sa zabezpečí úplná harmonizácia v oblasti spotrebiteľských úverov (v čl. 22 ods. 1 Smernice 2008/48/ES je uvedené, že „členské štáty nesmú zachovávať ani zaväzovať vo svojom vnútroštátnom práve ustanovenia, ktoré sa odchyľujú od ustanovení tejto smernice“).

8. Zmluva o spotrebiteľskom úvere môže obsahovať aj prípadné iné zmluvné podmienky zakotvené v čl. 10 ods. 2 písm. u) Smernice 2008/48/ES, avšak tieto podmienky musia byť individuálne dohodnuté so spotrebiteľom v rámci ich úverového zmluvného vzťahu, ako to vyplýva z bodu 57 predmetného rozsudku. Ustanovenie čl. 10 ods. 2 písm. u) Smernice 2008/48/ES by sa nemalo podľa bodu 58 rozsudku vykladať tak, že oprávňuje členské štáty, aby vo svojej vnútroštátnej právnej úprave stanovili povinnosť zahrnúť do zmluvy o úvere iné náležitosti, než sú tie, ktoré vymenúva čl. 10 ods. 2 uvedenej smernice.

9. Smernica ako špecifický prameň práva (norma práva) Európskej únie vyžaduje od členských štátov, aby dosiahli cieľ sledovaný smernicou prijatím transpozičných opatrení vo svojom právnom poriadku.

Na tento účel musia byť ustanovenia Smernice vykonané tak, aby bola ich záväznosť nespochybniteľná, aby sa zachovala ich konkrétnosť, presnosť a jasnosť. Zásada konformného výkladu vyžaduje, aby sa sudy pri interpretácii vnútroštátneho práva usilovali dospieť k riešeniu, ktoré je v súlade s účelom sledovaným Smernicou a zaručuje jej úplnú účinnosť. (napr. rozhodnutie NS SR sp.zn. 4Cdo 211/2017, 3 Cdo 56/2018)

10. Zákon č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch po prijatí novely zákonom č. 279/2017 Z.z. vyžaduje, aby podstatnou náležitosťou zmluvy o spotrebiteľskom úvere bola doba trvania úveru a nevyžaduje už termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru, a to v súlade s čl. 10 ods. 2 Smernice 2008/48/ES. V preskúmvanej veci zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahovala dobu trvania úveru v dĺžke 72 mesiacov.

11. Najvyšší súd SR v rozhodnutí sp.zn. 2Cdo/69/2020 zo dňa 30. novembra 2021 konštatoval, že : „Vychádzajúc z účelu Smernice, právnych záverov vyjadrených v Rozsudku, účelu § 9 ods. 2 písm. f/ zákona č. 129/2010 Z.z. a čiastkových právnych záverov vyjadrených vyššie dovolací súd uzatvára, že predmetné ustanovenie je potrebné interpretovať tak, že nie je nutné, aby zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahovala okrem doby trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere, aj termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru dokonca v podobe konkrétneho dátumu. Pokiaľ predmetné ustanovenie zákona č. 129/2010 Z.z. hovorí o dobe trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termíne konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru, je potrebné ho eurokonformne vykladať tak, že sa tým neustanovuje povinnosť uviesť požadované informácie vo vzťahu ku každej náležitosti (t.j. k dobe trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a aj termínu konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru) osobitne, ale len vyjadruje požiadavku na uvedenie „doby, či dĺžky trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere“ v súlade s článkom 10 ods. 2 písm. c/ Smernice.“.

12. Vychádzajúc z uvedených skutočností odvolací súd dospel k záveru, že nebolo dôvodné vykladať ustanovenia zákona č. 129/2010 Z.z. tak ako to učinil súd prvej inštancie v bode 4. napadnutého rozsudku.

13. Podľa § 2 písm. g/ ZoSÚ na účely tohto zákona celkovými nákladmi spotrebiteľa spojenými so spotrebiteľským úverom všetky náklady vrátane úrokov, provízií, daní a poplatkov akéhokoľvek druhu, ktoré musí spotrebiteľ zaplatiť v súvislosti so zmluvou o spotrebiteľskom úvere a ktoré sú veriteľovi známe, okrem notárskych poplatkov; do celkových nákladov patria aj náklady na doplnkové služby súvisiace so zmluvou o spotrebiteľskom úvere, a to najmä poistné, ak spotrebiteľ musí navyše uzavrieť zmluvu o poskytnutí takejto doplnkovej služby, aby získal spotrebiteľský úver alebo aby ho získal za ponúkaných podmienok.

14. Podľa § 2 písm. h) ZoSÚ celkovou čiastkou, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, súčet celkovej výšky spotrebiteľského úveru a celkových nákladov spotrebiteľa spojených so spotrebiteľským úverom.

15. Pokiaľ ide o celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť na úver, je rovnako nutné priznať odvolacej námietke žalobcu, a to predovšetkým s poukazom na § 2 písm. g/ ZoSÚ a následne na § 2 písm. h/ tohto zákona. Z časti I. článok I. bod 1 zmluvy o spotrebiteľskom úvere jednoznačne vyplýva, že „bankou požadované ručenie alebo poistenie sa nevyžaduje“. Napokon z časti II. zmluvy bod 2. vyplýva, že dlžník žiada poistenie v rozsahu Rozšírený súbor poistenia. Teda jednalo sa o voliteľnú službu, ktorá nebola podmienkou poskytnutia úveru za dohodnutých podmienok, v dôsledku čoho plnenie poistného nebolo možné započítať do celkových nákladov spotrebiteľa spojených so spotrebiteľským úverom, a preto ani podľa § 2 písm. h/ ZoSÚ nemohlo byť započítané do celkovej čiastky sumy, ktorú musí spotrebiteľ zo zmluvy zaplatiť. Zo zmluvy čl. II. bod 1 je zrejmé, že poplatok za poistné predstavuje mesačne 4,26 eur. Teda mesačná splátka vo výške 126,08 eur tak, ako to konštatoval súd prvej inštancie vo svojom rozhodnutí, zahrňovala aj poplatok na poistné, čo nebolo možné vychádzajúc z vyššie konštatovaného. Preto mesačná splátka na splatenie úveru a nákladov spojených so spotrebiteľským úverom predstavovala mesačne sumu 121,82 eur (121,82 x 72 = 8.771,04 eur, s tým, že podľa bodu 5.5.3 Obchodných podmienok výška poslednej splátky bude tvorená zostatkom pohľadávky banky), čo zodpovedá uvedenej celkovej čiastky, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť v zmluve vo výške 8.763,46 eur.

16. Aj v tejto časti odvolací súd dospel k záveru, že nebolo dôvodné vykladať ustanovenia zákona č. 129/2010 Z.z. tak ako to učinil súd prvej inštancie v bodoch 4. a 5. napadnutého rozsudku.

17. Odvolací súd musí konštatovať, že súd prvej inštancie vo veci nesprávne vyhodnotil zistený skutkový stav a následne nesprávne vec právne posúdil, a preto jeho rozhodnutie podľa § 389 ods. 1 písm. b/ CSP zrušil a vec mu vrátil na nové konanie a rozhodnutie. Úlohou súdu prvej inštancie v novom konaní bude zaoberať sa nanovo uplatneným nárokom, nakoľko tento súd žiadnym spôsobom nepreskúmaval vzhľadom na vyslovenú bezúročnosť a bezpoplatkovosť úveru. Vo veci vydá nové rozhodnutie, ktoré náležite odôvodní v zmysle § 220 ods. 2 CSP.

18. Rozhodnutie odvolacieho súdu bolo prijaté pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa. (§ 419 CSP)

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces. (§ 420 CSP)

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n). (§ 421 ods. 1 a 2 CSP)

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie. (§ 422 ods. 1 a 2 CSP)

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné. (§ 423 CSP)

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde. (§ 427 ods. 1 a 2 CSP)

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania ustanovených v § 127 ods. 1 CSP (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpísania) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh). (§ 428 CSP)

Dovolaateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa. (§ 429 CSP)

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania. (§ 430 CSP)